

Επί του σχεδίου Νόμου «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως διατάξεων αναφερομένων εις την ανάπτυξιν της Κεφαλαιαγοράς».

Πρός την Βουλήν των Ελλήνων

Διά του παρόντος νόμου, επέρχονται ωρισμένοι τροποποιήσεις εις την ισχύουσαν νομοθεσίαν διά των οποίων παρέχονται σημαντικά κίνητρα και διευκολύνσεις διά την εξυγίανσιν και τόνωσιν της Κεφαλαιαγοράς, η οποία κατά τα τελευταία έτη παρουσιάζει σχεδόν μόνιμον κάμψιν. Τα παρεχόμενα κίνητρα αποβλέπουν εις την τόνωσιν τόνου του σκέλους της προσφοράς όσον και του σκέλους της ζήτησεως χρηματιστηριακών τίτλων. Όπως, άφ' ενός, επιδιώκεται να καταστή η επωφελής και κατά συνέπειαν επιβουλητή ή αύξησις της προσφοράς νέων μετοχικών τίτλων, διά τας ίδιαις τας Ανωμότους Εταιρείαις τόνου διά την χρηματοδότησιν των παραγωγικών των επενδύσεων και την μείωσιν της εξαρτήσεως των από το τραπέζιλο σύστημα, όσον και διά την εξυγίανσιν της Κεφαλαιαγοράς των διαρθρώσεως, άφ' άλλου δέ επιδιώκεται να καταστή πλέον αποδοτική και συνεπώς ελκυστική ή κατοχή χρηματιστηριακών τίτλων από το εύρύ αποταμιευτικόν κοινόν, το όποιον θα συμμετάσχη ότως, εις την αύξησιν του εικομηχανικού και επιχειρηματικού εισοδήματος.

Ειδικώτερον: Διά του άρθρου 1 επιδιώκεται να καταστή πλέον αποδοτική ή αποκτησις μετοχών Ανωμότων Εταιρειών εκ μέρους του κοινού, αύξανόμενου του υποχρεωτικού μερισματος από το 30% των καθαρών κερδών, το όποιον προεβλέπετο εις το άρθρον 3 του Α.Ν. 148/1967, εις το 35% των καθαρών κερδών (μετ' άφαιρέσιν του τακτικού αποθεματικού έφ' όσον εξείσως το ότω προκύπτου διανεμητέου τμήμα είναι: μεγαλύτερον του ποσοστού 6% επί του μετοχικού κεφαλαίου (παρ. 2 άρθρον 45, Ν. 2190/1920).

Διά του αυτού άρθρου, αποδυναμείται ή δυνατότης της πλειοψηφίας διά την μη εφαρμογήν του μέτρου, αύξανόμενου του απαιτούμενου προς τούτο ποσοστού από 75% των εις την Γενικήν Συνέλευσιν παρισταμένων ψήφων εις 80% του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου. Εις την προκειμένην όμως περίπτωσιν ή Εταιρεία υποχρεούται εις την κεφαλαιοποίησιν των προς διανομήν κερδών και έκδοσιν νέων μετοχών. Αί άνωτέρω υποχρεώσεις της Εταιρείας αφορούν εις περίπτωσιν καθ' ήν, ή Γενική Συνέλευσις των μετόχων διά πλειοψηφίας του 95% τουλάχιστον του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου, αποφασίζει την μη διανομήν κερδών και την μη κεφαλαιοποίησιν τούτων.

Διά του άρθρου 2 αύξάνονται: τά άφορολόγητα όρια επί εισοδήματος εκ μερισμάτων από 15.000 εις 25.000 δραχμάς προκειμένου περί μερισμάτων επί μιας εταιρείας και από 60.000 εις 100.000 δραχμάς προκειμένου περί μερισμάτων εκ περισσοτέρων της μιας εταιρειών. Εις 100.000 δραχ. αύξάνονται όμοίως και τά άφορολόγητα όρια επί μερισμάτων μιας ή περισσοτέρων Εταιρειών Επενδύσεων — Χαρτοφυλακίου, ός και επί κερδών άμοιβαίων Κεφαλαίων.

Τό μέτρον τούτο αποβλέπει εις την αντιμετώπισιν των πληθωριστικών πιέσεων επί των εισοδημάτων εκ μετοχών και αποτελεί ισχυρόν κίνητρον διά τους μετοίκων και ύψηλών εισοδημάτων επενδυτάς, διά μεγαλύτερας επενδύσεις εις την Κεφαλαιαγοράν.

Διά της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου όρίζεται διά πρώτην φοράν ότι μεριδίουχοι Αμοιβαίων Κεφαλαίων των οποίων τά κέρδη δεν υπερβαίνουν το ποσόν των δραχμών δέκα χιλιάδων (10.000) δεν υποχρεούνται εις υποβολήν δηλώσεων όστιν άφορά τά περι άπαλλαγών αυτών εκ κερδών άλλων Αμοιβαίων Κεφαλαίων ή μερισμάτων εκ μετοχών.

Περαιτέρω διά του ίδιου άρθρου καθιερούται μείωσις των ισχυόντων φορολογικών συντελεστών κατά 5 εκατοστιαίας μονάδας, διά εικομηχανικώς και μεταλλευτικώς χρηματιστηριακάς επιχειρήσεις, αί όποιαί προβαίνουν εις αύξησιν του μετοχικού των κεφαλαίου διά καταβολής μετρητών, κατά

χειρήσεως, και υπό την προϋπόθεσιν ότι ή αύξησις αυτή θα είναι μικροτέρα των 30.000.000 δραχμών.

Η ως άνω μείωσις των φορολογικών συντελεστών θα ισχύη επί μίαν τριετίαν, εξαιρετικώς δέ επί μίαν θετίαν έτή ή αύξησις του μετοχικού κεφαλαίου είναι μεγαλύτερα τών δραχμών 60.000.000, το δέ μετοχικόν κεφάλαιον αύξηθή διά καταβολής μετρητών κατά ποσοστόν τουλάχιστον 60% εις τήν καθάρως θέσεως της Επιχειρήσεως.

Διά του άρθρου 3 παρέχονται κίνητρα και καθορίζονται ο προϋποθέσεις διά την κεφαλαιοποίησιν ωρισμένων άφορολόγητων αποθεματικών των χρηματιστηριακών εταιρειών. Όςτω καθορίζεται εις 10% ο πάγιος φορολογικός συντελεστής των αποθεματικών αυτών, υπό την προϋπόθεσιν όμως: ότι ή έταρεία θα προήη κατά την αυτήν οικονομικήν χρήσιν εις ίσοποσον πραγματικήν αύξησιν του μετοχικού κεφαλαίου, διά καταβολής μετρητών.

Η ρύθμισις αυτή κρίνεται: σκόπιμος καθ' όσον επιδιώξει: δεν είναι μόνον ή αύξησις της προσφοράς μετοχών, και τά κεφαλαιακά κέρδη των μετόχων άλλα και ή είσοδή νέων κεφαλαίων εις τας επιχειρήσεις και ή βελτίωσις της κεφαλαιακής των διαρθρώσεως.

Διά του άρθρου 4 περιορίζεται: ο αριθμός των προνομίωχων μετοχών, τας όποιαις δύνανται να εκδίδου αι χρηματιστηριακάί Εταιρείαι, εις το 40% των κοινών μετοχών. Διά τοιούτου μέτρου τούτου αποκλείεται, άφ' ενός μόνον ή ενεργότερα συμμετοχή των μετόχων εις τας αποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως άφ' άλλου δέ, ή εν γένει προσέλευσις του επενδυτικού κοινού εις την Κεφαλαιαγοράν δεδωμένου ότι ή έκδοσις υπερβολικού αριθμού προνομίωχων μετοχών οδηγεί υπό ωρισμένας συνθήκας εις την αποθάρρυνσιν των επενδυτών.

Διά του άρθρου 5 συμπληρωται ή παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν. 316/76 και παρέχεται το δικαίωμα εις τον Πρόεδρον του Χρηματιστηρίου να διακόπη την διαπραγματέυσιν επί μιας ωρισμένης μετοχής, κατά μίαν ωρισμένην συνεδρίασιν, εάν κατά την συνεδρίασιν αυτήν σχημαθίη άπότομος και άδικαιολόγητος διακύμανσις της τιμής της μετοχής αυτής, προς άποφυγήν διενεργείας οργανωμένης κερδοσκοπίας και προστασίαν του αποταμιευτικού κοινού.

Διά των άρθρων 6 και 7, δίδεται ή δυνατότης και παρέχονται συγχρόνως κίνητρα εις τά Ασφαλιστικά Ταμεία να επενδύου μέρους των διαθέσιμων των εις την Κεφαλαιαγοράν.

Σκοπός του μέτρου τούτου είναι ή ικανοποίησις του από μακρόν χρόνου έκκρεμούντος αίτήματος των Ασφαλιστικών Ταμείων διά την παροχήν δυνατότητος αξιοποίησεως των εν πολλοίς άδρανούντων διατεθειμένων αποθεματικών των. Η ρύθμισις αυτή αποβλέπει εις την άνθλιψιν των αποτελεσμάτων του πληθωρισμού επί της περιουσίας των Ασφαλιστικών Ταμείων και εις την τόνωσιν της ζήτησεως χρηματιστηριακών τίτλων.

Λόγω του κινδύνου όμως δημιουργείας αποτόμων διακυμάνσεων εις τό Χρηματιστήριον, έθεωρήθη σκόπιμον τόνου διά τας εξελίξεις εις την Χρηματιστηριακήν άγοράν (εν ύψει της στενότητός της), όσον και διά τά ίδια τά συμφέροντα των Ταμείων, αι επενδύσεις των να κατασκευασθούν, μέσω της Νομισματικής Επιτροπής, εις Αμοιβαία Κεφάλαια και Εταιρείαις Επενδύσεων Χαρτοφυλακίου. Η μορφή αυτή των επενδύσεων άνθλιψιν ύστατικώνώς τούς συνθήκας κινδύνους οι όποιοι περιέχονται εις την άγοράν συγκεκριμένης μετοχής και προσοιείζαι: προς αυτήν ταύτην την ρύσιν των ασφαλιστικών Ταμείων.

Ειδικώτερον: Διά του άρθρου 6 καθίσταται: σαφέστερα ή δυνατότης της ως άνω τοποθετήσεως των διαθέσιμων των Ασφαλιστικών Ταμείων όρίζόμενου ότι, τυχόν άπαιροετικά της τοποθετήσεως ταύτης διατάξεις του καταστατικού των, έστω και αν έχουν κυρωθεί διά νόμου, δύνανται να καταργηθούν, δι' αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως, επικυρωμένης υπό του άρμεδίου Υπουργού και εγκληνομένης υπό της Νομισματικής Επιτροπής.

Περαιτέρω διά του αὐτοῦ ἀρθροῦ, παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τὰ Ἀσφαλιστικά Ταμεία δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῶν νά ἐπενδύουν ἄνευ εἰσαγγήσεως, ποσοστὴν μέχρι 10% τῆς ἐτήσιας καθαρᾶς αὐξήσεως τῶν ἀποθεματικῶν τῶν κεφαλαίων, εἰς μερίδια Ἀμοιβαίων Κεφαλαίων ἢ μετοχὰς Ἑταιρειῶν Ἐπεδύσεων — Χαρτοφυλακίου καὶ κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Ἐμπορίου εἰς μετοχὰς χρηματιστηριακῶν Ἑταιρειῶν.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7 παρέχονται φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ καὶ διευκολύνσεις πρὸς τὰ Ἀσφαλιστικά Ταμεία ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν εἰσπραττέμενων μερισμάτων Ἑταιρειῶν Ἐπενδύσεων — Χαρτοφυλακίου ἢ Κεφάλων Ἀμοιβαίων Κεφαλαίων. Τὸ ὅσον τῆς φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς καθορίζεται, εὐλόγως, συναρτήσῃ τοῦ ἀρθροῦ τῶν ἀξίως ἠσφαλισμένων κατ' Ἀσφαλιστικὸν Ταμείον.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ περιορίζονται αἱ θέσεις τῆς κειμένης νομοθεσίας εἰσπραττέμενοι ὑπὸ τῶν χρηματιστῶν προμήθειαι, κατὰ ποσοστὸν 33%, προκειμένου περὶ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων ἐπὶ μετοχῶν τῶν Ἑταιρειῶν Ἐπενδύσεων — Χαρτοφυλακίου, καὶ ὅσον αἱ συναλλαγαὶ αὗται προβλέπεται νά ἀφαιρῶν μεγάλον ἀριθμὸν τίτλων ἀνά πρῶξιν.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 8 παρέχεται εἰς τὰς Ἑταιρείας Ἐπενδύσεων — Χαρτοφυλακίου καὶ εἰς τὰ Ἀμοιβαία Κεφάλαια, ἡ εὐχέρεια συμμετοχῆς τῶν μέχρις ὠρισμένου τινος ποσοστοῦ, εἰς τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον νεοϊδρυμένων ἐπιχειρήσεων ἢ εἰς αὐξήσεις τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ὑφισταμένων ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὅσον αἱ μετοχικαὶ αὗται ἐκδόσεις πραγματοποιοῦνται διὰ δημοσίας ἐγγραφῆς.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 9 διευκρινίζεται, διὰ σχετικῆς προσηύτης εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 31 τοῦ Ν. 542/77, ὅτι διὰ τὴν περίπτωσιν ἐκδόσεως ὁμολογιακῶν δανείων δι' ὁμολόγων ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν τὰ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω παραγράφου, ὡς καὶ τῆς κατ' ἐπιταγὴν αὐτῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὀριζόμενα, δυνάμει τῶν ἠποίων, αἱ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ διὰ τὰ ὁμολογιακὰ εἶναι τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ 1.1.77 καὶ ἐφ' ἑξῆς, αἱ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν.Α. 3746/57 παρέχονται ἐφ' ὅσον ὑποβάλλεται εἰληθῶς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Κεφαλαιαγορᾶς ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὅτι τὸ καλυπτόμενον ὑπὸ Τραπεζῶν ποσὸν τοῦ δανείου δὲν ὑπερβαίνει τὸ 50% τοῦτου. Ἡ ρύθμισις αὕτη κρίνεται σκόπιμος λόγῳ τῆς φύσεως τῶν ὁμολογιακῶν δανείων δι' ὁμολόγων (συναγῆς ποσοστὰ) καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόκτησις ὁμολόγων ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 10 θεσπίζεται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς διενεργείας ἀπὸ φυσικᾶ ἢ νομικὰ πρόσωπα, διαστημάτων, γινωστοποιήσεων, δηλώσεων ἢ ἀνακοινώσεων, αἱ ὅποια ἀποσκοποῦν εἰς τὴν προσέλκυσιν τοῦ κοινῶ δι' ἐπενδύσεις εἰς ποικίλα εἶδη γρεωγράφου, ἢ εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποταμιεύσεων τοῦ κοινῶ διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ εἰς ἐπενδυτικὰ προγράμματα. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἰσχύει ἐάν χρητικῶς εἰδικῆ ἄδεια ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Κεφαλαιαγορᾶς. Ἡ ρύθμισις αὕτη κρίνεται σκόπιμος πρὸς προστασίαν τοῦ ἀποταμιευτικοῦ κοινῶ καὶ διαφύλαξιν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐκ τῶν κινδύνων τοῦ ὁποῖου συναπάγεται ἡ λειτουργία παραχρηματιστηριακῶν τραπεζῶν καὶ αἱ περιπτώσεις Ἐπενδύσεων εἰς τίτλους, αἱ ὅποια διενεργεῖνται ἄνευ εἰσαγγήσεως ἐλέγχου.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 11 παρέχεται ἐξουσιοδότησις εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ καὶ Ἐμπορίου τῆς εἰσαγγῆσις τῆς Ἐπιτροπῆς Κεφαλαιαγορᾶς νά καθορίζουν τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις εἰσαγωγῆς νέων ἑταιρειῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ τοῦτο πρὸς εὐχερύτερον εἰσαγωγὴν νέων ἑταιρειῶν ἐν αὐτῷ.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 12, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαγραφὴν ἑταιρειῶν ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, ὀρίζεται ὅτι, κατὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας Χρηματιστηριακὴ Ἑταιρεία δὲν διαλύεται τὸ ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρεωτικὸν μέρισμα ἢ ἡ ἀμφοτερομύθησις τῆς

ἔχει μειωθεῖ εἰς ποσοστὰ κάτω τοῦ 25% κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ τριμήνου, ἡ Ἐπιτροπὴ Χρηματιστηρίου ὑποχρεωτικῶς εἰσπράττει καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Κεφαλαιαγορᾶς ὑποχρεωτικῶς λαμβάνει ἀπόρασιν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω εἰσαγγῆσεως, διὰ τὴν διαγραφὴν τῶν Ἑταιρειῶν αὐτῶν ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου. Ἡ ρύθμισις αὕτη κρίνεται σκόπιμος καὶ ὅσον, ἐνῶ αἱ περιπτώσεις αὗται ἀποτελοῦν λόγον διαγραφῆς ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν ἐγένετο αὐστηρὰ τήρησις τῶν σχετικῶν διατάξεων με ἀποτέλεσμα τὴν παραμονὴν μὴ ὑποχρεωτικῶς χρηματιστηριακῶν ἑταιρειῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 13 παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας χρηματιστηριακῶν μετοχικῶν γραφείων ἀνά τὴν χώραν, ὑπὸ ὅρους καὶ προϋποθέσεις καθορισθησέμενας διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος. Ἡ ρύθμισις αὕτη ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπενδυτῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τὴν διάδοσιν τῆς μετοχικῆς ιδέας εἰς τὸ εὐρύτερον κοινόν.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 14 θεσπίζονται ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ φορολογητέου εἰσδήματος, ἐπὶ ἀγορᾶς νέων μετοχῶν βιομηχανικῶν ἢ μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐνδεδυμένων λόγῳ αὐξήσεως εἰς μετοχὰς τοῦ μετοχικοῦ τῶν κεφαλαίου. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν ρύθμισιν αὕτην περιλαμβάνεται καὶ ἡ εἰς μετοχὰς αὐξήσεως τοῦ κεφαλαίου ἢ ὅποια συνδέεται ὑποχρεωτικῶς με τὴν κεφαλαιοποίησιν τῶν ἀποθεματικῶν τῶν προελεγεμένων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ παρόντος.

Εἰδικώτερον ὀρίζεται ὅτι, τὸ ἐκπιπτόμενον κατ' ἑκάστον ἔτος ποσὸν δὲν δύναται νά ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας ἐπὶ ἀγάλων καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἐπὶ ἐγγράμων, προσηυξάνεται δὲ ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως τέκνων κατὰ δραχμὰς πέντε χιλιάδας δι' ἑκάστον ὑπότων. Ἡ ὡς ἄνω ἐκπτώσις ἰσχύει διὰ μίαν τριετίαν, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τοῦ εἰσδήματος τοῦ κτηθέντος ἐντὸς τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1980. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ὀρίζονται αἱ προϋποθέσεις ἰσχύος τοῦ κινήτρου, αἱ δὲ λεπτομέρειαι καὶ ἡ διαδικασία ἐφαρμογῆς αὐτοῦ θέλουσι καθορισθῆ δι' ἐκδοθησέμενης ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 15 ρυθμίζονται θέματα τινὰ ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν πιστωτικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας. Οὕτως εἰδικώτερον!

Διὰ τῆς πρώτης παραγράφου ἡ ἐγκατάστασις καὶ λειτουργία ἐν Ἑλλάδι: ξένων τραπεζικῶν ἰδρυμάτων διὰ τὴν διενεργεῖαν τραπεζικῶν ἐργασιῶν ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου (βάσει τοῦ Ν. 89/1967), ὑπάγεται εἰς τὴν ρυθμιστικὴν καὶ ἐλεγκτικὴν ἐξουσίαν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς.

Διὰ τῆς δευτέρας παραγράφου ἐξασφαλιζεται μεγαλύτερα ἐλαστικότητα εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ κίνησιν τοῦ κοινῶ λογαριασμοῦ τῶν τραπεζῶν τοῦ προοριζομένου διὰ τὴν ἀνακατανομὴν τῶν ἐσθῶν ἐκ τῶν ἐπιδοτήσεων τῶν ἐπιτοκίων καὶ ἐξαιροῦνται τῆς σχετικῆς ἐπιβαρύνσεως αἱ πλεῖς χρημηλότοκοι πιστώσεις ὡς καὶ αἱ πιστώσεις αἱ ὅποια ἀναφέρονται εἰς ἐργασίας ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου καὶ ἐξασθενεῖται διὰ μὴ ὑποχρεωτικῶς ἐκχωρητέου συναλλάγματος.

Διὰ τῆς τρίτης παραγράφου δίδεται αὐθεντικὴ ἐρμηγεία σύμφωνον με τὴν ὅποιαν ἢ διὰ συμβιβασμοῦ ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ χρέους ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπόδοσις τῆς ἐνοχῆς θεωρεῖται ὡς ἐξόφλησις δανείων ἢ πιστώσεων.

Διὰ τῆς τετάρτης παραγράφου συμπληρώνεται κενὸν τῆς νομοθεσίας διὰ τὸν πιστωτικὸν ἐλεγχὸν, παρεχόμενης τῆς εὐχερείας διαπιστώσεως ὑπὸ τῶν ὁμοειδῶν ὀργάνων, τῶν ταμιακῶν διαβημάτων τῶν ἐλεγχόμενων ἐπιχειρήσεων. Ὁμοίως ὅπως δὲν εἶναι δυνατόν νά ἀσκηθῆ ἀποτελεσματικῶς ἐλεγχος.

Τέλος ἡ διάταξις τῆς πέμπτης παραγράφου προβλέπει τὸν ἐφεξῆς καθορισμὸν τοῦ νομίου, ἐξ ὑποσημείως καὶ ἐκ δικαιοπραξίας ὀφειλομένου τόκου διὰ Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ πρότασιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ ρύθμισις αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαστικὰ διὰ νά ἐξασφαλισθῆ συντονισμὸς, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου, κατὰ τὴν ρύθμισιν τῶν διαφορῶν κατηγοριῶν ἐπιτοκίων (τραπεζικῶν καὶ ἐξω-

τραπεζικών) μεταξύ των οποίων πρέπει να διατηρηθεί ελλογική σχέση. Η Ελλάδα ως έπαικτος συντονισμός εις την σχετικήν διαδικασίαν είναι δυνατόν να οδηγή, διά θραυκότερον ή μακροτέρην περίοδον, εις διατάραξιν της άρμονικής σχέσεως των επιτοκίων με δυσμενείς επιπτώσεις εις τας συναλλαγάς και την οικονομίαν γενικώτερον.

Διά του άρθρου 16 παρέχεται ή δυνατότης εις την Νομισματικήν Επιτροπήν, μετά προηγουμένη γνώμη της Επιτροπής Κεφαλαιολογίας, όπως δι' άποφασώς της επιβάλη εις τας εν Ελλάδι λειτουργούσας Τραπεζάς να μετατρέβουν μέρος ή και τό σύνολον των προς αυτάς ληξιπροθέσιων από δύο τουλάχιστον έτη όφειλών επιχειρήσεων εις μετοχικών κεφάλαιον. Αί νέα μετοχή διατίθενται εις τό κοινόν διά διαταξίας έγγραφής, τηρουμένων όλων των υπό των κειμένων διατάξεων προβλεπομένων διαδικασιών, ως και του δικαιώματος προτιμήσεως ύπερ των παλαιών μετόχων. Η άσκησις του δικαιώματος αυτού υπό των Τραπεζικών προϋποθέτει ότι αυτά: α) έγγυηθούν:

α) Σταθεράς τιμής διαπραγματεύσεως των μετοχών επί εν έτος

β) Διανομήν του προβλεπομένου υπό του άρθρου 1 του παρόντος μερίσματος, επί τρία έτη.

Εφ' όσον αί ως άνω ληξιπρόθεσμα όφειλάι υπερβαίνουν τό τριπλάσιον της καθαρής θέσεως της εταιρείας, εις την μετατροπήν συμπράττων υποχρεωτικώς τά άρμόδια όργανα της εταιρείας.

Η ρύθμισις αυτή κρίνεται σκόπιμος προς εξουγίανσιν της οικονομικής διαρθρώσεως των επιχειρήσεων με ύψηλήν δυναμικήν επιβάρυνσιν και τοδαράς ταμειακής δυσχερείας, βελτίωσιν της σχέσεως ιδίων προς ξένα κεφάλαια αυτών και διευρύνσεως των δυνατοτήτων χρηματοδοτήσεως των.

Με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 4171/1961 τά κέρδη των άλλοδαπών και ήμεδαπών τεχνικών επιχειρήσεων τά προερχόμενα από έργασις, των οποίων τό αντικείμενον εφρίσκειται εκτός από τά όρια της Ελληνικής Επικρατείας, άπαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος, με τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άνωτέρω άρθρο (άπαρχόληση Ελλήνων υπηκόων κλπ.).

Προκειμένου περι άνωνύμων τεχνικών εταιρειών τά άνωτέρω κέρδη, όταν διανέμονται στους μετόχους φορολογούνται όπως φορολογούνται και τά λοιπά μερίσματα έαται: των δια-

τάξεων του άρθρου 10 του Α.Ν. 148/1967 όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 15 του Ν. 542/1977.

Βάσει των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 15 του Ν.Δ. 3843/1958 όταν τά διανεμόμενα μερίσματα έχουν φορολογηθή υπό όνομα της άνωνυμής εταιρείας, εκπίπτει από τό φορο των μερισμάτων ό φόρος που καταβάλει ή άνωνυμη εταιρεία, βάσει των διατάξεων του Ν.Δ. 3843/1958, για τό ποσό αυτό που διανέμεται προς άποφυγή της διπλής φορολογίας.

Για τά κέρδη των τεχνικών άνωνύμων εταιρειών που προέρχονται από έργασις εκτός από τά όρια της Ελληνικής Επικρατείας και φορολογούνται στο εξωτερικό, όταν διανέμονται στους μετόχους δεν υπάρχει δυνατότητα, με τις διατάξεις που ισχύουν, να εκπεσθή ό φόρος που καταβλήθηκε στο εξωτερικό για να άπορευθή ή διπλή φορολογία.

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου 17 παρέχεται δυνατότητα έκπτώσεως του φόρου που καταβλήθηκε στο εξωτερικό από τό φόρο των μερισμάτων που προέρχονται από κέρδη από έργασις του εξωτερικού, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) Ο φόρος που τά εκπίπτει δεν τά είναι μεγαλύτερος από τό φόρο που άναλογεί στα μερίσματα που προέρχονται από κέρδη από έργασις του εξωτερικού και

β) τό ποσό των μερισμάτων που ποδέρχεται από κέρδη από έργασις του εξωτερικού εισάγεται στην Ελλάδα υπό μορφήν συναλλάγματος ή υποχρεωτικώς έγκωρητέου.

Τέλος, διά των διατάξεων του άρθρου 18 δίδεται ή δυνατότης όπως διά Προεδρικών Διαταγμάτων εκδιδόμενων τή προτάσει των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Εμπορίου, κωδικοποιηθούν εις ενιαίον κείμενον αί διατάξεις του Α.Ν. 148/67, έτεραι διατάξεις αί όποιαι συμπληρούν ή τροποποιούν τον νόμον τουτον, ως και αί διατάξεις του παρόντος νόμου. Η ρύθμισις αυτή κρίνεται άναγκαία προς διευκόλυνσιν τούτων των υπηρεσιών, αί όποιαι χειρίζονται τά σχετικά προς τον άνωτέρω νόμον θέματα, όταν και του κοινού.

Εν Αθήναις τή 5 Φεβρουαρίου 1979

Οί Υπουργοί

Συντονισμού Οικονομικών
Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Εμπορίου
Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ